Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26206
Copyright: Admont, Benediktinerstift

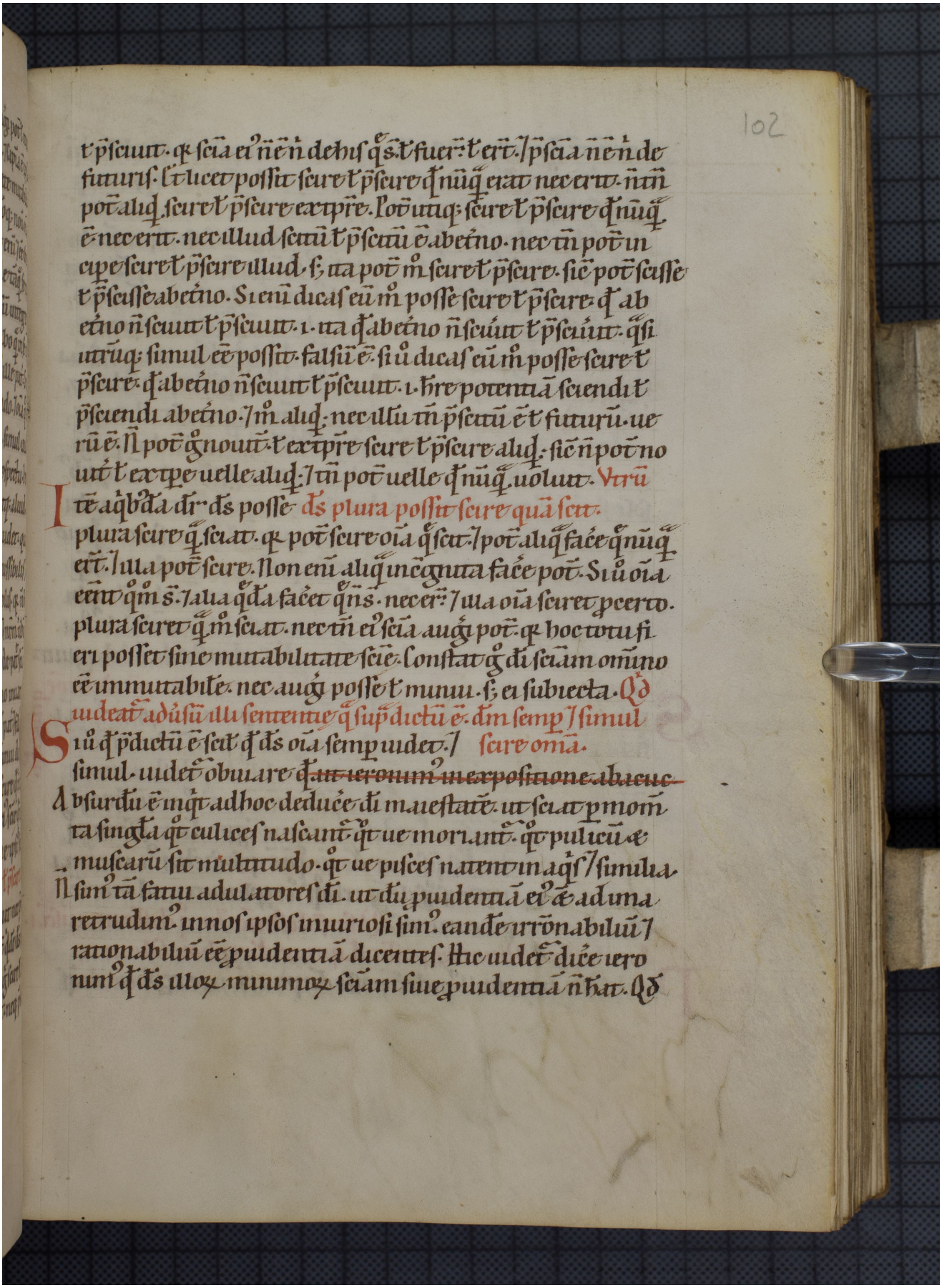

102

t pscuit. qꝑ scia ei ñ ē n debꝰ q s. t fuer: t erit. / pscia ñ ē n de
futuris. ſ t licet possit scire t pscire d nūq erat nec erit. ñ ñ
pot aliq scire t pscire extpre. l oō utq: scire t pscire d nūq
ē nec erit. nec illud scitū t pscitū ē a beto. nec tñ pot in
cipe scire t pscire illud. ſ; ita pot m scire t pscire. sic pot scisse
t pscisse a beto. Si enū dicas eū m posse scire t pscire d ab
eto ñ scuit t pscuit. i. ita d a beto ñ scuit t pscuit. q si
utrūq: simul ē possit. falsū ē. si ū dicas eū m posse scire t
pscire d a beto ñ scuit t pscuit. i. hre potentiā sciendi t
pscuendi a beto. / m aliq. nec illū tñ pscitū ē t futurū. ue
rū ē. ſ pot g nouit. t extpre scire t pscire aliq. sic ñ pot no
uit t extpe uelle aliq. / tñ pot uelle d nūq. uoluit. Verū
I tē aqb da dr ds posse ds plura possit scire quā scit.
plura scire q scit. qꝑ pot scire oia q scit. / pot aliq facere q nūq
erit. / ulta pot scire. ſ non enī aliq incognita facere pot. Si ū oia
ē q m s. / alia q da facet q ñ s. nec er: / ulta oia scire et pcerto.
plura scire q m scit. nec tñ ei scia augi pot. qꝑ hoc totu fi
eri posset sine mutabilitate scie. Constat g di scīam omino
ē immutabile. nec augi posse t minui. ſ; ei subiecta. Qd
uideat adusū illu sententie q sup dictū ē. dm semp / simul
S ū d pdictū ē scit d ds oia semp uidet. / scire omā.
simul. uidet obuiare d ~~ut ieronim in expositione abacuc~~
Absurdū ē m qꝰ ad hoc deducē di maiestatē. ut scit p mom
ta singla q culices nascant q ue moriant. q pulicū ꝫ
muscarū sit multitudo. q ue pisces natent in aq ſ / simulta
ſ sim tā fatui adulatores di. ut di puidentiā ei ꝫ ad ma
ri etrudum. in nos ipsos insuriosi sim. eande irrōnabilū /
rationabilū ē puidentiā dicentes. Hic uidet dicere iero
nim d ds illoꝝ minimoꝝ scīam siue puidentiā ñ hat. Qd